

Ἐπιτομή
ἐσθία
ἢ βασιλῆς
ἰστορ.
ἰστορ.
ἰστορ.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

S U M M A R I U M.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum iisque excubias ad fossam obeunt (1-193). Consilio ibi, ut in trepidis rebus, habito, mittunt speculatores in castra Troiana, Diomedem atque Ulysssem (194-271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272-298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem, ad navalia quum maxime tendentem, illi comprehendunt (299-381). Hic quum vitam sibi deprecatus, omnem situm castrorum, et, ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet, indicavit, proditor a Diomede occiditur (382-464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant; et ipsum quidem cum duodecim sociis obruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465-503). Heroës, a Minerva moniti, ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504-579).

I Δ I

Ἄλλοι μὲν πρὸς
τὸν παρθένου
οὐκ ἄτροχον
πρὸς ἔχει γλυκερο
ὅτι ἐν ἄσπε
ἢ πολλὴν ὁ
μακρόν, ὅτε πέ
ἰ ποδὶ πτολέμου
ἢ πικρὴ ἐν στήθε
ἰσθῆν ἐκ καρδί
τοὶ οἱ ἐς πείδι
ἰμάζεν πρὸς
ἰάν σφοδρῶν
ἰσθῆν ὅτι ἐς νῆα
ἰσθῆν ἐκ κεφαλῆ
ἰσθῆν ἔσθῃ Διὸς
ἰσθῆν οἱ μετὰ τῷ

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Κ.

Δ ο λ ώ ν ε ι α.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὑπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὄρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠνυκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ ἐχάλαζαν,
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πενκεδανοῖο·
ὡς πυκνὴ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
ὑπόθ' ἔοντι Διὶ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,

- Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηλῆϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις Ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφρινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηγεκῆς· εἵλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλαφάροισιν ἐφίζανε, μήτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺν κάλυπεν
 30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
 θήκατο χαλκαίην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχειῇ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦρασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ.
 τὸν δ' εὖθ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά,
 35 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἦθεῖς, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρύνεις Τρῳέεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσῃ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.

οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυον ἀνδήσαντος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρομεθ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε, Διὶ φίλος, υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσον,
 ῥίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι· αἱ κ' ἐθέλησιν 55

ἔλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων,
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετρόπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 ἢ θεῶ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
 αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἧ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κνδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὠδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρά δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75

ἄσπις καὶ δύο δοῦρε, φαινή τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρ κείτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραῖός
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσοιτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.

80 ὄρθωθεις δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίρας,
 Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἔξερεείνετο μύθῳ·

Τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνά στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὄφραϊν, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἦέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;]

85 φθέγγεο, μηδ' ἀκίων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνώσεαι Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόξ' αὐτῆ

90 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδειδία, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλκνέτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

95 στήθεων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἰκάνει·

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμῶν ἀδδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἅτάρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἄτρεΐδη κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίσται Ζεὺς

ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 405
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψη φίλον ἦτορ.

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἦμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα,
ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἀλκιμον υἱόν. 410

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω - εἶπερ μοι νεμεσήσεται - οὐδ' ἐπικεύσω, 415
ὡς εὐδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα· 420
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνω εἶκων, οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.

νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρευτο, καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάξ. 425
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
οὕτως οὐτίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνη καὶ ἀνώγη. 430

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,

- διπλήν, ἑκταδίην, οὐλή δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῶ·
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιοῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ,
 φθεγγόμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 ἐν δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Τίφθ' οὔτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅ, τι δὴ χρεὶά τόσον ἴκει;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 150 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' εἰχάνον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἄμφι δ' ἑταῖροι
 εὐδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σανρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὄγ' ἦρωις
 155 εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ζῶνὸν βοῶν ἀγραύλοιο·
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστιάς ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
 Ἐγρεο, Τυδέος υἱέ! τί πάννηγον ὕπνον ἄωτεῖς;
 160 οὐκ αἶεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῶ πεδίοιο
 εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραίπνῳς ἀνόρουσεν,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐποτελήγεις.
οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 465
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων,
πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 470
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖα βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν 475
ἀνστησον - σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος - εἴ μ' ἐλεαίρεις.

Ὡς φασθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδιηκέες· εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἤρωις.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 480
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὔρον·
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν ἀνλῇ,
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστιε καθ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ἐπ' αὐτῶν 485
ἀνδρῶν ἠδὲ κνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν κνηδύμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὄλώλει,
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοι γὰρ αἰεὶ
τειράφαθ', ὅπποτ' ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ· 490
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Οὐτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὑπνος
αἰρεῖτω, μὴ χάσμα γενόμεθα δυσμενέεσσιν.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἦῖσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμητιάσθαι.

τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρουκτῆν, ἐδριόωντο
ἐν καθαροῦ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος

200 πιπτόντων· ὅθεν αὐτὶς ἀπειράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ,
ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλληεν.

ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφρασκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
205 θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρώας μεγαθύμους

ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,

ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,

ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμιάσιν

αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε

210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι

ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.

ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν,

θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·

αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὺ' ἐρχομένω, καὶ τε πρό ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεισθαι·
 ἠθέλετην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἠθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέστορος υἱός·
 ἠθελε δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 230
 ἠθελε δ' ὃ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δέ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσασθαι, ὃν κ' ἐθέλησθαι, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύγ', αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἄρειω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσειν, αἰδοῖ εἰκῶν,
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδδισεν δὲ περὶ Ξανθῶ Μενελάω. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοήν ἄγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κλεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη; 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσασαίμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει.

- 250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῳήκηκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
 Ὡς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἀμφηκες - τὸ δ' εὖν παρὰ νῆϊ λέλειπτο -
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κινέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη Θαλερῶν αἰζῆων.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βίον ἠδὲ φαρέτρην,
 καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κινέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στρεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοτος ὑὸς Θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
- 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀντόλυκος, πνικινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήιον εἶναι·
- 270 ἀντάρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' ἀντόθι πάντας ἀρίστους·
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὀδοῖο
- 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθὶ μὲν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη· 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρῶεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδεΐ δίω 285

ἔς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἀγγελος ἦει.
τούς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῶ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέριμερα μήσατο ἔργα,
σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρῆσθης. 290

ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἠγάγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κόρη μεγάλοιο,
βᾶν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἅμ' φόνον, ἂν νέκυσας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασ' Ἐκτωρ
εὐδαιν, ἀλλ' ἄμοδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
ὅσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τούς ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠστύνετο βουλήν·

Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
δώρω ἐπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄριστος ἔσται. 305
δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐρικύχενας ἵππους,
οἳ κεν ἀριστοὶ ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅστις κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῆδος ἄροιτο,

- νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἔλθόμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσόμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 315 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῦθος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ἄρα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἔλθόμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσον,
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
 325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλάς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ
 ὄμοσεν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαϊεῖσθαι.
 Ὡς φάτο, καὶ ὁ ἐπίορκον ἐπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 ἀντίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κινέην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·

βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἐκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἄν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 Διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηῶτων.
 ἀλλ' ἐώμην μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίωιο
 τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσι,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐστων, μήπως προτὶ ἄστυ ἀλύξη.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, παρεῖξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλυθῆτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρεδραμεν ἀφραδίησιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται
 ἡμιόνων - αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν,
 ἐλκόμεναι γειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον -
 τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετό γάρ κατὰ θυμόν, ἀποστρέψοντας ἐταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἐκτορος ὀτρύναντος.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δουρηνεκές, ἢ καὶ ἔλασσον,
 γινῶ ῥ' ἀνδρας δηϊούς, λαυπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὠρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπέιγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἄν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθήησι μεμηκώς·
 ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 λαοῦ ἀποτιμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

365 ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλα μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτεροξ' ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

370 Ἦέ μὲν', ἦέ σε δουρὶ κινήσομαι· οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκὼν δ' ἠμάστανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων εὐΐξου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔσθη, τάρβησέν τε,

375 βαμβαίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων -
 χλωρὸς ὑπαὶ δειούς. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος· ἠΐδα·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι. ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·

380 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

385 πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων;

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκεν;

390 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 πολλῆσιν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἠγάγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαθοῦ μώνυχας ἵππους

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 ἤνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀνδρῶν δυσημενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πνυθέσθαι, 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέροισι δαμέντες,
 φύξιν βουλευοῖτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοῖτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμῶν ἀδδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 ἀνθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπόλιωδε 410
 ἢ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἶρεαι, ἦρωες,
 οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν, φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρῶσιν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·

οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται, οὐδὲ γυναιῖκες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλός Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοχοι,
 καὶ Λέλεγες καὶ Κανύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,
 καὶ Φρόγγες ἵππόδαμοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡιονῆος.
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσειτον ὠκνπόροισιν,
 ἢ ἐμὲ δήσαντες λίπετ' ἀντίοθι νηλεῖ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 445 ἢ ὅα κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἅμας.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἦε μεθῶμεν,
 450 ἢ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ἢ δὲ διοπτρεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἀπάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' ἀνχένα μέσσον ἔλασεν, 455
φασγάνῳ αἴξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο,
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς 460

ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σέ γάρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
πέμπων ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπόσ' αἰείρας 465
θῆκεν ἀνά μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάσφας δόνακας, μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους·
μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

τῷ δὲ βράτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῶ δ' ὠκέες ἵπποι
ἔξ ἐπιδιφριάδος πνυμάτης ἱμάσι δέδεντο· 475
τόν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροικθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνήρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερόν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ

480 ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ΄ ἵππους·
ἢ ἐ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἔμοι ἵπποι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς,
ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.

485 ὣς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθῶν,
αἴγεσιν ἢ οἴεσσι, κακὰ φρονέων ἐνοροῦσῃ·
ὣς μὲν Θρηϊκάς ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυῶδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

490 τὸν δ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβῶν ποδὸς ἐξερούσασκεν,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ,
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ εἴ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,

495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα,
ἄσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.
[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λυέ μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὄμιλον,

500 τόξω ἐπιπλήσσω· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφάυσκων Διομήδει δίω.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅτι κύντατον ἔρδοι·
ἢ ὄγε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

505 ῥυμοῦ ἐξερούοι, ἢ ἐκφέροι ὑψὸς αἰέρας·
ἢ εἴτι τῶν πλεόνων Θρηϊκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.
ἕως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δίον·

Νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς· μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 510
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσεται· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιῆν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὡς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων, Τρώων κατεδύσατο πούλην ὄμιλον,

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
 ῥῆσον ἀνεπιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρημον, ὅθ' ἕστασαν ὠκείες ἵπποι, 520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φρονῆσιν,
 ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἀσπειτος ὤρητο κυδοιμός,
 θυνότων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρομερα ἔργα, 525
 ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἐκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεύς μὲν ἔρυνξε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἵππους·
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θεῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων. 530

μάστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 [νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκνπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐάτα βάλλει. 535
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίατο μώνυχας ἵππους.

ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἄργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.

540 Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γεργήνιος ἵππότηα Νέστωρ·

Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
545 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἑὼν πολεμιστής·

550 ἀλλ' οὐπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα.
ἀλλὰ τιν' ὑμῖν οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἄμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
κούρη τ' αἰγίοχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

555 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἤπερ οἶδε,
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηῆκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἶλομεν ἐγγύθι νηῶν·
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
565 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,

ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτνη ἐφ' ἵππειῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση,
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν 575
 νύψεν ἀπὸ χρωτός, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἔς ᾧ ἄσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ,
 δαίπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείον ἀφυσσάμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

